

Започене да постыла,
Спѹсти писмо на постелка
Да го найде хѹбавелка.
Да прочете и да види
На каквы сѣмь азѹ обиды,
Като сѣмь далеку отѹ нея
И ѿ толкось азѹ мнлаеш. . . .
Ахѹ презило, вѣрно птиче!
(То на сѣро не приличе,
Что да сторѣ? . . дрѹгѹ край нѣма
Жалба ми е прѣголѣма. . . .)
Помоли се да допѹсни
Бѣлы ненкы да закѹснишѹ. . .
Само теби бѹва волно
Да цаѹбвашѹ на доволно,
Но цаѹбчицы огнены
Да донесешѹ тѹкѹ на мени.

Р
ановѹдана ластовичко,
инв. № 16/87
07

5